

Bolček — prijatelj ptičic.

Spisal *Fran Črnagoj.*

Vinčarara, to se je pa prileglo našim praznim želodčkom! Sedaj se pa le stisnite vsaka v varno zavetje pod smrekovo vejico ali kamor si bodi, da vam bo topleje! — Tako je govorila stara sinica svojim mladičem, ki so skakljali okrog deščice, na kateri je bilo natreseno razno semenje.

»Čakaj, mamica, da še to-le peško izluščim pa pozobljem. — Zdi se mi, da je še dovolj prostora zanjo v mojem želodčku!« se oglasi mlada Siničela.

»No, le privošči si jo, saj sama veš, koliko ti je treba, da ne boš več lačna«, pravi starka.

»Mamica, mamica, jaz sem pa že tako sita, da me kar trebušček boli. Pa počila menda ne bom, kaj praviš mamica?« zakliče Siničelka.

»Ne bo menda tako hudo; kmalu ti odleže«, jo potolaži starka.

»Cicifuj — cicifuj, jaz bi pa tudi rad imel kaj pečenke«, se oglasi prešerni Siničelček. »Veste kaj, sestrice, tja-le v sadovnjak poletimo, tamkaj gotovo dobimo kakega mrčesa za posladek!«

»Saj res, saj res — činčarara, cicifuj, cicifuj«, zakličejo vesele, in ne mene se za burjo in sneg, je odletelo živahno krdelce na bližnje hruške in jabljane, črešnje in češplje, kjer so preiskale sinice slednji list in listič, prebrskale s kljunčki vsako skorjico lubadi — pa vlačile na dan premrle gosnice in drugi mrčes. Kar je bilo le živega, vse je moralo v želodčke...

Tako življenje je na Bolčkovem vrtu vsak dan. Zjutraj natresa Bolček pred hišo na deščice bučnih pešak, zrnja od solnčnic in drugega semenja, katerega siničice rade luščijo, zato pa so dan na dan v bližnjem sadnem vrtu, kjer trebijo drevje raznih škodljivcev.

Ko pa se bo v topli pomladi drevje prebudilo, in ga bo posul Stvarnik s svežnobelim cvetjem, ne bo gosenic, ki bi ga uničevale. Drevje pa bo rodilo obilo okusnega sadja, ki ga Bolček je tako jako rad!

Otroci, ali bi vi ravnali drugače? Ravno tako, kaj ne? Natresajte pridno koristnim ptičam, saj vam poplačajo ta trud obilo!

V sanjah.

*Leži na postelji in spi,
na smeh se Milica drži
in sanja, sanja, sanja...*

*Po njo je angelček dospel,
med zvezdice jo s sabo vzal,
in luna se ji klanja...*

Modest.

